

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Io. Iac. Chiffletii De Linteis Sepulchralibus Christi
Servatoris Crisis Historica**

Chifflet, Jean-Jacques

Antverpiae, 1624

Cap. XXIV. Sindonem Taurinensem vnde Gaufridus de Charny, trecentis
pænè abhinc annis, acceperit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64456](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64456)

142 DE LINTEIS SEPVLCHR. CHRISTI
rit; libellum Petri de Arceys, atque etiam Cle-
mentis Antipapæ edictum, cuius piperis cucul-
lo posthabebit.

C A P V T X X I V.

*Sindonem Taurinensem unde Gaufridus de Charny
trecentis pænè abhinc annis acceperit.*

Hic se noua aperit quæstio, vndenam Gau-
fridus Charniensis veram illam Christi
Sindonem acceperit, quam trecentis pænè ab-
hinc annis in Lirensi Ecclesiâ à se fundatâ con-
stituit. Ac mihi quidem historiarum monu-
menta, resque præsertim à Gaufrido gestas perlu-
stranti, certi nihil occurrit. Natus est Gaufridus
clarissimâ in Burgundiæ Ducatu familiâ *de Char-*
ny, cuius hodieque nomen retinet latissimus ager
(diruto eiusdem nominis castro) à Chabotio-
rum gente nunc possessus. Hunc apud rerum
Francicarum Scriptores primùm lego anno Chri-
sti M. CCC. XL. à Philippo Valesio Francorum Re-
ge, cum aliis Ducibus ac Magnatibus, Tornacum
missum, ad tolerandam, quæ ab Eduardo III.
Anglorum Rege parabatur, obsidionem. Inde
anno M. CCC. XLII. præfectum postremo agmini
exercitus Francorum in Britanniam ducti ad Ve-
netos

netos (seu Vannetenses) Anglorum obsidione liberandos. Tum anno M.CCC.XLVI. Bethuniæ in Artesiæ Comitatu, per tres hebdomadas obsessum à Belgis, qui cum Anglis in itâ societate Francos insectabantur; eos denique re infectâ abire coëgisse. Ad hæc anno M.CCC.XLVII. quo tempore Anglus Calitium obsidebat, in exercitu Philippi Regis, gestasse Regium vexillū, Aurisflammam. Postea cū Picardiæ fuisset constitutus Prorex, Kalendis Ianuariis anni M.CCC.XLIX. ab Aymerico illo Longobardo proditum, venisse in hostium manus: deinde verò liberatum (diuinitus an humanitus, alibi dixi) anno M.CCC.LI. ad Ardeam, vicinam Calitio urbem, cum aliis Francis, Anglorum aciem insigni prælio profligasse: ibique captum inter ceteros Aymericum proditorem, iussu à Gaufrido in perfidiæ pœnam, apud S. Audomarum quatuor in partes distrahi. Anno denique M.CCC.LVI. XIX. Septembris, in funestâ illâ clade Pictaviensi, in quâ haud procul Augustorito Pictorum, captus ab Anglis, Duce Valliorum Principe, abductusque in Angliam Rex ipse Ioannes, eiusque filius Philippus Dux Turonensis, postea Dux Burgundiæ, cognomento Audax, cæsus Dux Atheniensis Comestabilis, profligata miserandum in modum Francica Nobilitas, ipsum

144 DE LINTEIS SEPVLCHR. CHRISTI
sum quoque Gaufridum de Charny, Regium ve-
xillum gestantem cecidisse. Verùm in his omni-
bus nihil ad Sindonis originem. Ioannes Bote-
rus in Ludouico Sabaudia Duce, dicit eam à Re-
ge Ierosolymitano in Cyprum allatam. Papirius
Massonus item in Ludouico, Ierosolymis adue-
ctam ait à Cypriis Regibus. Ioannes Tonsus à
Regibus Ierosolymitanis ad Reges Cyprios per-
uenisse. Similia Alphonsus Paleotus, & ex his
alij recentiores. Sed cùm isti omnes, vno excepto
Massono, errent in Margaritæ familiâ ac patrio
solo, nec meminerint Sindonis à Gaufrido Char-
nienti olim in Galliis possessæ iam inde ab an-
no M.CCC.LIII. pronum est suspicari, hos Auctores
ab Annæ Cypriæ (cui Sindon à Margaritâ pri-
mò tradita est) familiâ inductos fuisse, vt Sindo-
nem è Cypro deriuarent. Margarita de Charny
in tabulis citatis anni M.CD.XLIII. Sindonem illam
asseruit ab auo suo Gaufrido bello partam; sed
vbi, & quo tempore, minimè aperit. Illa haud
dubiè è Palæstinâ in Græciam allata fuerit, inde
verò in Franciam per sacros milites. Quibuscum-
que tandem viis, & quacumque ratione facer ille
pannus ad Gaufridum peruenit, constat eum esse
ex illis vnum, quem ipsummet Christi corpus suis
distinguit lineamentis; siue eo linteo inuolutum in
sepul-

sepulchro fuerit, (vt vulgus existimat;) siue obte-
ctum dumtaxat ante pollincturam, de quo nunc
agendum paulò accuratiùs.

CAPVT XXV.

*Sindonem Allobrogicam excepisse cruentum Christi
corpus, & de Cruce recens depositum; non illud in
sepulchro post pollincturam obtexisse.*

PINGONIUS & Paleotus Caluino & hæreticis
obiicientibus, Sindoni, si vera esset, debuisse
imprimi institarum notas, quibus ex ritu sepul-
turæ Iudaicæ, Christi manus & pedes ligari o-
portuit; non autem capitis, quod proprio Suda-
rio inuoluebatur; respondent, ideò non apparere
institarum vestigia in Sindone Taurinensi, quòd
ea sacrosanctum Christi corpus non in sepulchro
ipso iam lotum, vinctumque, ac institis ligatum
complexa sit, sed cruentum, & recens è cruce de-
positum exceperit. *Numquid enim non conueniat*
(inquit Pingonius) Christum mortuum duos nobi-
lissimos habuisse pollinctores, vnum Iosephum Ari-
mathensem Decurionem, assiduum siue diuitem; al-
terum Nicodemum, itidem virum pium: emptam-
que à Iosepho Sindonem mundam, à Nicodemo aro-
mata aloës & myrrha: Sindonem, vt depositus de

T cru-